

A tartozatlanul fizetett forgalmi adó visszatérítése a befizetéstől számított 6 hónapon belül kérhető. Ennek eltelte után a visszatérítés azon a címen sem kérhető, hogy a kir. közigazgatási bíróság egy más konkrét esetben az adómentességet állapította meg. (Közig. bíróság 10.218/1925. sz.) A panaszos társaság a visszatéríteni kért általános forgalmi adót a saját bányáiban termelt és saját hajózási és vasuti üzemeiben felhasznált szén értéke után róttá le. Minthogy a saját termelésű szénnek ilyen módon való felhasználása nem tekinthető sem két önálló természeti, avagy jogi személy között végbement visszerhes áruszállításnak, sem pedig az adózó háztartásában, egyéni fogyasztás céljaira történt felhasználásnak, ennél fogva ez a felhasználás sem az 1921. évi XXXIX. t.-c. 30. §-a, sem pedig a törvénycikk 31. §-ának második bekezdése értelmében forgalmi adó tárgyát nem alkothatja, tehát a panaszos cég a visszatéríteni kért forgalmi adót tartozatlanul róttá le. Tekintettel azonban arra, hogy az említett törvénycikk 55. §-a szerint az esetben, ha a forgalmi adó önként és tartozatlanul fizettetett be, a visszafizetés csupán a befizetéstől számított hat hónapon belül kérhető: a panaszos társaságnak visszatérítésre való igénye csupán e törvényes korlátozásra való tekintettel volt megállapítható. A panaszos társaságnak az előbb említett törvénycikk második bekezdésére vonatkozó hivatkozását helytállónak elismerni és ehhez képest az egész befizetett összeg visszatérítését elrendelni pedig azért nem lehetett, mert a jelen esetben az a körülmény, amelyre a tartozatlan fizetés visszatérítésére irányuló kérelem joggal alapítható, nem a befizetést követő hat hónap eltelte után a 6369/1924. sz. közigazgatási bírósági ítélet meghozatalakor, hanem nyomban a befizetés tényével megtörtént, mert a jelen esetben a befizetett forgalmi adó a törvény fent kifejtett rendelkezései szerint már a befizetés időpontjában tartozatlan fizetést jelentett és már ekkor meg volt a törvényes jogalap arra, hogy a panaszos társaság az így felhasznált szén értéke után befizetett forgalmi adót, mint tartozatlan fizetést visszakövetelhesse. A közigazgatási bíróság az említett ítéletben csupán egy konkrét esetben mondotta ki, hogy a panaszos vállalat az általa termelt és a saját üzemeiben felhasznált áruk értéke után adót fizetni nem tartozik és így nyilvánvaló, hogy nem ennek az ítéletnek meghozatala folytán váltak tartozatlan fizetésekké a más vállalatok által hasonló esetekben történt forgalmiadólerovások, hanem ezek kezdettől fogva a törvény alapján és a befizetés ténye folytán, tartozatlan fizetéseket jelentettek. Ezekre a befizetésekre vonatkozólag már az említett bírói ítélet meghozatala előtt a visszatérítésre való jogigény kétségtelenül megnyílt és így bekövetkezett az a körülmény, amelyre a visszatérítés iránti kérelem alapítható volt. Ennél fogva a jelen esetben a befizetést követő hat hónapi határidő eltelte után — a fentemlített és más ügyben hozott bírói ítéletre való hivatkozással — a visszatérítés jogosan nem igényelhető.

A göngyölegot alkotó hordó értékével a vevő meg lévén terhelve, a hordó visszaérkezte után eszközölt jóváírás nem szolgál a forgalmi adó alapjául. (Közig. Bíróság 11.475/1924. szám.) Az elrendelt bizonyítás során megállapítást nyert, hogy a királyi adóhivatal által adó alá vont tételek onnan származtak, hogy a panaszos cég a hordókban történt áruszállítás alkalmával a vevőket a hordó értékével megterhelte, a hordó visszahozatala alkalmával pedig ugyanezt az értéket a panaszos javára írta. Megállapítást nyert azonban, hogy az így fe'számított és a pénzügyi hatóság által kifogásolt tételek ténylegesen nem folytak be és a hordók ára elszá-